

[Glensgård]

pet den sidste del af dagsordenen, hvor vi taler om de fysiske blokader. Det er altså ikke en dagsorden, vi stemmer for med fryd, for vi havde gerne set den betydelig strammere, men alligevel vil vi stemme for CDs dagsorden.

Fru Birte Weiss foreslår, at man skal tage statsministerens redegørelse til efterretning. Man kan have den opfattelse, at det vil man gøre, men fru Birte Weiss vil have vanskeligt ved at komme herop og genfortælle, hvad statsministeren egentlig har sagt, for der var intet indhold i statsministerens redegørelse. Man kan selvfølgelig vælge den vej, som socialdemokratiet og venstre nu åbenbart er blevet enige om, at for fremtiden tager man bare en redegørelse fra en eller anden minister til efterretning, uanset indholdet. Jeg glæder mig til den dag, da det lykkes for nogle af de gamle venstrefolk – jeg tænker på hr. Karlskov Jensen og slige – at vende tilbage til parlamentarismen igen og ikke bare drøne uda' i et forsøg på at bære en socialdemokratisk-venstre regering oppe.

Det er selvfølgelig helt urimeligt, at fru Birte Weiss siger, centrum-demokraternes dagsorden ingenting indeholder, hvorefter hun fremsætter en dagsorden – som egentlig burde have været afvist af formanden, men det er jo ualmindeligt her i folketinget – som i hvert tilfælde pr. definition intet indeholder. Der er intet som helst indhold i den dagsorden, fru Birte Weiss på vegne af venstre og socialdemokratiet har fremsat, og derfor stemmer vi naturligvis imod denne dagsorden.

Johan Philipsen (V):

Jeg erkender blankt, at der foreligger to muligheder. Den første og den mest nærliggende er, at mine åndsevner er i tilbagegang. Men hvis det ikke skulle være tilfældet, så får det mig foreløbig til at komme med følgende konklusion: det er ikke forespørgernes skyld, at denne debat i den grad har udartet. Der foreligger fra en lang række ordførere en række indlæg om ting, der overhovedet ikke har med denne forespørgsel at gøre.

Hr. Glensgård var meget udfordrende over for venstre. Jeg skal bekende, at vi og jeg opfatter det ikke således, at et råd fra hr. Glensgårds side om, hvad vi skal opfatte som parlamentarisme, har nogen væsentlig indfly-

delse på vores meninger og handlinger. Når vi tager statsministerens redegørelse til efterretning, så gør vi det, fordi venstre og undertegnede er tilfredse med statsministerens redegørelse. Jeg har nærlæst statsministerens første indlæg og lyttet meget intenst efter, hvad statsministeren senere har svaret, og det er vi altså enige i.

Jeg har et par ord til sidst henvendt til hr. Melchior. Det var alvor fra min side, når jeg i mit første indlæg sagde, at den tid, der går, til man retablerer et ordentligt arbejdsklima, har meget, meget stor betydning, for et ordentligt arbejdsklima er ensbetydende med en arbejdsydelse af normalt omfang.

Jeg synes ikke, det er fornuftigt på nuværende tidspunkt at rette i den arbejdsretslov, vi har. Vi gavner ikke dette land, hvis vi gør det på nuværende tidspunkt. Derfor har jeg altså ingen ønsker om – heller ikke, hvis vi var uden for regeringen – at følge centrumdemokraterne i deres ønske, sådan som det fremgår af deres dagsorden.

Palle Simonsen (KF):

Ja, så fik vi altså igen regeringspartierne standarddagsorden under en forespørgselsdebat om, at folketinget tager den pågældende ministers redegørelse til efterretning. Jeg synes nok, man må sige, at det er en meget mager udgang på denne diskussion – endnu magrere, end man egentlig kunne forvente.

Lad mig sige med det samme, at den konservative folketingsgruppe kan støtte den dagsorden, som er fremsat af centrumdemokraterne. Når man ser på, hvad denne dagsorden siger, så indeholder den to hovedelementer. For det første, at folketinget opfordrer regeringen til sammen med arbejdsmarkedets organisationer på ny at vurdere reglerne, således at de senere års misbrug af begrebet fagligt møde hindres. Statsministeren sagde i sit svar, at det var der intet grundlag for; det kunne man ikke acceptere fra regeringens side. Videre taler dagsordenen om at indskærpe cirkulæret vedrørende fysiske blokader af 30. juni 1976. Hertil sagde statsministeren: det er der intet grundlag for.

Så er det, man spørger: hvorfor kunne regeringspartierne så ikke uden videre stemme den dagsorden ned, som er stillet af centrumdemokraterne? Skjuler der sig andre